

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK

Uredništvo in upravnništvo v Trstu: ulica S. Francesco d' Assisi 20 — v Ljubljani: Poljanska cesta 7.

Posamezna številka 4 vinarje.
Naročnina v Trstu-Ljubljani mesečno K 1.20; po pošti mesečno K 1.50; četrletno K 4.50; polletno K 9.—; celoletno K 18.—; za inozemstvo celoletno K 28.—.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma ne sprejemajo. Oglasi: 2 vrstice v prvi visokosti šesterostolpne vrste. Za odgovor je priložiti znamko.

Ponesrečen atentat na „Jutro“.

Kako sem ustanovil „Jutro“ in kako se je ono razvijalo.

V sredi avgusta leta 1909. sem prišel iz Belgrada v Ljubljano, kjer sem hotel vstopiti v uredništvo „Slov. Naroda“. Bil sem v Belgradu šest let in dobro sem se počutil na slobodnih jugoslovanskih tleh, ali srce me je vedno vleklo v majhno in zatirano slovensko domovino, očital sem si večkrat, da mirno živim slobodo, ko živi o drugi Slovenci v najtežjem boju, ni se mi zdelo možko zmanjševati število bojujočega se slovenskega naroda in vrnil sem se na domača tla, kjer naj bi se po svojih močeh vdeleževal narodnega odpora proti tujemu navalu, ki sili od vseh strani v našo domovino.

Ker v uredništvo „Slov. Naroda“ nisem mogel vstopiti, sem se pečal več mesecev s tem, da sem dopisoval jugoslovanskim listom o naših razmerah, okolu novega leta 1910. je pa v meni popolnoma dozorela misel da bi ustanovil

neodvisen slovenski dnevnik

in 2. marec 1910. je izšla prva številka „Jutra“ v „Učiteljski tiskarni“ v Ljubljani, kjer se je tiskala še včerajšnja njegova številka.

Kapitala, ki bi bil za tako podjetje v začetku absolutno potreben, nisem imel in kmalu je nastal primanjkljaj, t. j. dolg pri tiskarni in je vedno rasel posebno še zato, ker je bila cena, po kateri je „Učiteljska tiskarna“ tiskala „Jutro“ več kot previsoka. Radi tega dolga mi je „Učiteljska tiskarna“ vsilila v redakcijo t. zv. „mladine“, ki so vpriporili potem znano kampanjo proti dvema voditeljema narodno-napredne stranke in ki bi pri tej priliki gotovo razbili narodno-napredno stranko — škodovali so ji takointako dosti — ko bi imeli v naprednem občinstvu količjak zaslombe. Upiral sem se temu početju in končno sem začel odločno zavračati rokopise vsiljenih mi „mladinskih“ sotrudnikov in takrat se je zgodilo nekaj nečuvnega: predsednik „Učiteljske tiskarne“ g. Luka Jelenc mi je poslal po g. Ribnikarju pismo, v katerem mi žuga, da ustavi takoj tiskanje „Jutra“, ako ne priobčim vsega, kar mi izroči g. Ribnikar. To je bil

prvi atentat na neodvisnost „Jutra“

od strani „Učiteljske tiskarne“. Mogoče je, da se bo poskušalo to tajiti in v tem slučaju svojo trditvev prav rad dokazem.

Končno sem se vendarle iznebil ravno toliko domišljavih in nadutih kot nezmožnih mladincev, ki so samo s pomočjo „Jutra“, oz. „Učiteljske tiskarne“, ki mi jih je vsilila, sploh prišla na površje, drugače bi bili še danes — navadno „ostarijsko omizje“

Mladinci so me vedno sovražili, ko sem jih pa definitivno odpravil iz uredništva „Jutra“ niso menda mislili več na drugo kot to, kako bi se maščevali nad mano in da so vedno mislili na to, kako bi mi iztrgali iz rok „Jutro“ se vidi iz tega, da so se v zadnjem času prepogostoma razširjale vesti o raznih njihovih naklepih proti „Jutru“, ki so bile zelo verjetne še radi tega, ker se je nahajal v njihovi družbi vedno najbolj hinavski in najzoprnejši človek v Ljubljani,

Jakob Dimnik,

predsednik nadzorstva „Učiteljske tiskarne“, mož ki rad sedi med dvema stolima in je ves zaverovan v Ribnikarja. Da je nastop „Učiteljske tiskarne“ proti „Jutru“ v glavnem njegovo delo in delo mladincev, se vidi še iz tega,

da je dalo inicijativo za ta škandal ravno nadzorstvo, katerega predsednik je Jaka Dimnik.

Kaj je storila „Učiteljska tiskarna“.

Radi dolga, ki ga imam pri nji je vpejljala „Učiteljska tiskarna“ 14. oktobra preteklega (1911.) leta prisilno upravo nad „Jutrom“ in za prisilnega upravitelja je bil imenovan g. K. Wider, učitelj, ali tiskarni je padlo po dveh in pol mesecih prisilne uprave na enkrat v glavo, da bi ona izdajala svoj dnevnik, ker je mislila, da bi delala s tem imenitne „kšefte“, ali ker je vedela, da zraven „Jutra“ ne bi mogel vspevati njen dnevnik, se je hotela znebiti nevarne konkurence, je sklenila odstopiti od prisilne uprave nad „Jutrom“ in prenehati tiskati ga z 31. decembrom in včeraj je izšla res zadnja številka „Jutra“ v „Učiteljski tiskarni“ Sedaj je

„Jutro“ v Trstu,

kamor ga je pregnala „Učiteljska tiskarna“ v družbi z Ribnikarjevci, v Ljubljani v „Učiteljski tiskarni“, se pa tiska „Dan“, [na istem papirju kot do sedaj „Jutro“ in „Danicarji“ mislijo, da bodo s tem premočili čitatelje „Jutra“, jaz sem pa trdno prepričan, da se gospodje motijo, da ostane „Jutrovo“ občinstvo na strani „Jutra“.

Toliko za danes, jutri in naslednje dni pa več.

Milan Plut.

Radi tehničnih ovir smo morali zmanjšati obliko lista, zato smo pa tudi znižali ceno. Manjša oblika je pa tudi pripravnejša za priloge, ki postanejo v kratkem redne.

DNEVNE VESTI.

Jutro v Trstu. Z današnjim dnevom je začelo izhajati „Jutro“ v Trstu, ali napačno bi bilo misliti, da zasledujemo s to preselitvijo kake posebne namene. Nas so samo razmere o katerih govorimo na uvodnem mestu, prisilile, da smo re morali preseliti v Trst, kjer hočemo služiti samo slovenski narodni misli in nam niti na misel ne prihaja zagovarjati kako posebno strujo v javnem življenju tržaških Slovencev, ker se dobro zavedamo težkega položaja v katerem se tržaški Slovenci nahajajo in vemo ceniti vrednost složnega in skupnega dela vseh Slovencev na obali jadranskega morja za izvojevanje naših narodnih pravic. Strankarski boji, kakor se danes vodijo pri nas, so škodljivi celo na Kranjskem, na tržaškem ozemlju bi pa oni bili naravnost pogubni za tukajšnje Slovenstvo. S tem smo na kratko označili naše stališče in na tem stališču bomo vztrajali.

Našim cenjenim naročnikom in dopisnikom javljamo, da pošiljajo naročnino lahko naravnost na glavno upravo „Jutra“ v Trstu (Via S. Francesco d' Assisi 20), ali pa na upravnništvo v Ljubljani. Dopisi naj se pošiljajo naravnost glavnemu uredništvu v Trstu (Via S. Francesco d' Assisi 20.), lahko se pa pošljejo tudi našemu uredništvu v Ljubljani, kamor naj se obrača posebno ljubljansko občinstvo. V Ljubljani se nahaja uredništvo in upravnništvo „Jutra“ na Poljanski cesti št. 7., I. nadstropje in ne več v „Učiteljski tiskarni“.

O-o-o-o-o.

V siadkem miru naj počiva,
svoj penzjon odslej uživa,
na Silvestra konc ga bo. O-o-o-o

Tak je godel mož bradati,
že je segel po lopati,
da zakopal „Jutro“ bo. O-o-o-o

Toda novo leto pride,
novo „Jutro“ z njim izide,
zareži se mu glasno. O-o-o-o

„Jutro“ 'ma življenje trdo,
intrigiranje mu grdo
vendar nič ni škodilo. O-o-o-o

Mož bradati zdaj se čudi,
s svojo pametjo se trudi:
Kak' je to mogoče blo? O-o-o-o

Se ne čudi, brihtna glava,
misel tvoja ni b'la prava
„Jutro“ bo izhajalo! O-o-o-o

Bav-Bav.

Žalosten konec. Dolgo časa je divjaj skrit boj med klerikalno večino v kranjskem deželnem zboru in deželnim glavarjem pl. Šukljejem. Sobotni „Slovenec“ pa prinaša konec vse te krize in pravi: Deželni glavar Šuklje odstopil! Tako je žalostno končala politična karijera moža, ki je stal ob zibelki naprednega slovenskega gibanja, ki je bil v parlamentu in kranjskem deželnem zboru dolgo vrsto let zastopnik slovenske napredne javnosti. In ko so prišla stara leta se je mož spokoril. Slovenec mu je posul na glavo pepela in Suštersič ga je dvignil na svoj ščit. Šuklje je postal po zaslugi klerikalcev državni in deželni poslanec ter nazadnje kranjski deželni glavar. Strah pred klerikalci — bojazen do izgube važnega mandata, ga je potisnila na nivo raznih klerikalnih kapacitet. No pa nazadnje je le uvidel, da v to družbo ne spada. Konflikt se je poostiril in posledica je njegov odstop. Šukljetu moramo izreči le svoje sožalje, ko se je mož takega duševnega horizonta tako neznačajno prelevil. Naj uživa svoj zasluženi pokoj, umakne naj se na svoj kamen in preišči uje naj zlato resnico, kako kratka je slava Efijskoltov.

Kriza v predsedstvu kranjskega deželnega zbora. Vsled odstopa kranjskega deželnega glavarja je nastopila v klerikalni stranki precejšnja disorijentacija. Suštersič, ki danes

Roman Nostradamus na drugi strani.

vsled svoje neumne politike na Dunaju ne more uresničiti svojih vednih aspiracij na ministrski stolček, se zadovolji sedaj tudi z dostojanstvom deželnega glavarja; a v klerikalni stranki pa ni vse tako gladko, kakor piše „Slovenec“; je tam struja, ki prav nič zadovoljno ne gleda teh Šušteršičevih načrtov. Oster boj vlada med temi strujami. Presenečenj seveda v taki stranki, kakor je slovenska klerikalna, ni pričakovati, Šušteršič gotovo zasede ta lepi tron v deželnem dvorcu. Tako bo tudi v zbornici kranjskega deželnega zbora končala politična kariera tega moža, ki se je videl že v zlatoobrobljenem fraku in si predstavljal trenotek, ko s ponosno gesto zasede fotel na estradi dunajskega parlamenta!

Katoliški šulferajn. Dne 20. decembra vršila se je volitev novega predsednika katoliškega šulferajna. Izvoljen je bil dr. Hornich. — Klerikalni listi silno hvalijo novega predsednika in žele društvu samemu, posebno ob 25. letnici njegovega obstanka v Avstriji prav mnogo uspehov, dočim naše, posebno za ohmejne Slovence prepotrebno Cir. Metodovo družbo in obrambno društvo »Brani-bor« neprestano napadajo in preganjajo. Kaj je že storil za nas Slovence katoliški šulferajn gospodje klerikalci!

Strašna nesreča. Pred enim tednom se je ponesrečil v Žadolniških gozdovih Anton Gasser iz Sorice na Kranjskem. Pri pospravljanju dreves ga je zadel močno hlod in ga na mestu ubil. Nesrečnež zapušča vdovo in osem otrok.

Aretovan ponarejevalec denarja. Kakor smo že poročali, krožijo na hrvaško-stajerski meji že dalje časa ponarejene krone. Dne 21. decembra prišel je prevzičkar in pokrivač Janez Jukše iz Kranjskega na kolodvor v Brežice in si kupil vozni listek v Zagreb. Plačal je uradniku z dvema kronama, katere pa je isti takoj spoznal za falzifikate. Radi tega je Jakšeta na mestu odvedel k postajenačelniku. Jakše je izpovedal, da je našel te krone pri nekem kmetu v Slavoniji v podtrešju, kjer je prenočeval. Nadaljno preiskavo so vodili orožniki, ki so našli pri Jakšetu še za 20 K ponarejenega denarja. Na vprašanje orožnikov je Jakše izjavil, da se piše Janez Sesjak, doma iz Slavonije in da potuje k svoji sestri. Orožniki upajo, da so našli v Jakšetu enega izmed najbolj razopitih ponarejevalcev kronskih novcev.

Neprevidno ravnanje s samokresom. — Pred kratkim se je pekovski vajenec iz Dobove pri Brežicah igral z nabasanim samokresom. Bluzu njega je stal zidar Anton Pilik Naenkrat počil strel in Pilik je padel, zadet v glavo ves okrvavljen na tla. Odpeljali so ga takoj v bolnico v Brežice.

Pobegnil je. Čevljarški pomočnik Janez Požar iz Kapele je bil pred kratkim kaznovan v Ljubljani radi tatvine in bi moral priti po prestani kazni v prisilno delavnico v

Messendorf pri Gradcu. Toda možakarju to ni nič preveč dišalo. Ko je prišel čas odhoda, je pobral svoja šila in kopita in pobegnil.

Nagla smrt Josipini Škerlj stari 52 let in stanujoča v Kjadinu S. Luigi 223 je postala včeraj nenadoma slabo; poklicali so rešilno postajo, ali bilo je že prepozno, ker je naglo umrla.

Napad s samokresom. V Libojah naseljeni branjevec Kozikar prišel je v petek precej pijan domov. Žena je ravno došla svojega otroka. Ker je bil mož preveč nadležen, je kmalu prišlo med obema do prepira, tekem katerega je mož zagrozil ženi z revolverjem in končno tudi sprožil, ne da bi koga zadel. Strel so slišali sosedi, ki so napadalcu takoj odvzeli samokres. Naslednjega dne je prišel Kozikar v Stadlerjevo gostilno z velikim kuhinjskim nožem. Stopil je v kuhinjo in hotel zabosti deklo Julijano Sevšek, ki je pa še pravočasno pobegnila. Orožniki so nasilneža aretirali in ga izročili okrožnemu sodišču v Celju.

Oražem proti Černetu. V soboto je bila končana pravda med meščanskim gerentom Oražmom in gostilničarjem Černetom. Oražem je pogorel, ker sodnik dr. Pompe je razglasil oprostilno razzodbo, v glavnem iz teh-le vzrokov: Ni se moglo dokazati, da bi Černe dolžil Oražma goljufige, temveč je samo kritikoval njegovo gospodarstvo v občini, za katero se je pri obravnavi dokazalo, da so se vršile pod Oražmovim gerentstvom v moščanski občini velike nerednosti, ki jih je Černe podvrgel kritiki, do česar ima nedvojbeno pravico. Klerikalni občinski gerent v Mostah Oražem je torej dobil — kar je iskal, tožil je Černeta in je bil — obsojen ker se ima je pred sodiščem z mnogimi pričami dokazalo, da z občinskim imetkom ni pravilno gospodaril. Ako bi Oražem ne imel prav trde klerikalne kože, bi sedaj gotovo odložil gerentstvo ali od njega kaj takega ni pričakovati, on bo najbrže še na dalje kupoval tobačne izdelke za svojo trafiko — z občinskim denarjem klerikalni deželni odbor bo pa tudi zadovoljen s tem. Vse je mogoče na Kranjskem.

Ogenj je nastal sinoči okolu 10 ure v ulici Riborgo št. 35 v neki sobi petega nadstropja. Ogenj so pogasili predno se je razširil, ali škode je vendar tisoč kron.

Ein strammdeutscher Priester ali Eulenburg v talárju.

Dobro je še v spominu, kako je nedavno graški „Tagblatt“ pohvalil bivšega župnika v Krškem Renierja, ker je dal za nemški „Schulverein“ 400 K. Rekel je o njem, da je „ein strammdeutscher Priester“ (zaveden nemški duhovnik). No, kakšen je ta vzorni

ostanem živ. In karkoli bi slišali, čuvajte se vstopiti, ako vas ne pokličem“.

„Počakajte!“ je dejal Nostradamus odhajajočim. In kljub kraljevičevemu ukazu so se ustavili vsi.

„Priatelj“, je rekel Nostradamus enemu zmed navzočih, „priskrbite mi najkasneje v eni uri vse predmete, zelišča in tekočine, ki so zapisane na tem papirju. Toda hitite, ker gre za Dauphinovo življenje“.

Tako je velel velikašu iz visoke rodbine, mlademu vojvodi de Semblangay, kapitanu Dauphinove telesne straže, bodočemu louver-skemu kapitanu. Vojvoda je vzel dragoceni papir z drhtečo roko in se poklonil Nostradamu globlje, nego se je kdaj poklonil kralju samemu.

„V kaminu treba zakuriti ogenj“, je dejal Nostradamus.

Sluga in plemenitaši so planili na delo. Že čez četr ure je bilo na mizi vse, kar je zahteval zdravitelj. Zdravnika, še vedno pogreznjena v nekako bebasto strmenje, sta zrla občudovaje na zelišča, tekočine in raznovrstno kahalno pripravo, razprostavljeno po mizi. Dubovnik je molil kleče za čarodějčvo dušo in prosil Boga, naj jo reši iz krempljev hudičevih. Bil je vrl mož, ki ga

duhovnik, ta Renier, o tem daje izpričevalo razzodba okrožnega sodišča v Novem mestu z dne 4. maja 1910. Župnik Renier je bil namreč obtožen nenravnega dejanja po § 516 kaz. zak., toda v prvi instanci oproščen. Državni pravdnik se je pritožil, in okrožno sodišče v Novem mestu je pritožbi ugodilo. Iz razzodbe povzemamo sledeče:

Pritožbi se ugodi, in je obtoženi župnik Janez Renier kriv prestopka proti javni nrvnosti po § 516 kaz. zak., storjenega s tem, da je dne 12. februarja 1909. v župnišču v Krškem v postelji ležečemu Willyju O' Byrne dvakrat potipal spolovilo in podkožico en do dvakrat naprej in nazaj potegnil in je s tem grdo grešil na način, ki vzbuja javno pohujšanje, proti nrvnosti in sramežljivosti, in se zaradi tega obsodi po § 516. kaz. z uporabo § 266. kaz. zak. na šest dni zapor in po §§ 389 in 390 drž. pravd. reda v povrnitev stroškov kazenskega postopanja prve in druge instance.

Razlogi: V razlogih se predvsem nava-ja, da je pričal Willy O' Byrne popolnoma verodostojna, in nato razzodba nadaljuje:

Na podlagi dejstev: ponovno poljubljanje, objemanje, k sebi stiskanje, ponovno poizkušanje vleči se v posteljo k priči, ponovno tipanje spolovila in tistih manipulacij pri tem, ki jih obtoženec sam priznava, se mora priti do prepričanja, da je to slednje počenjanje merilo samo na protinaravno zadovoljitev spolnega nagona ali pa je name-ravalo ga vzbuditi, in se mora torej smatra-ti za nespodobno dejanje, ki grdo greši proti nrvnosti in sramežljivosti. Zagovor obtožen-ca, da se je samo hotel prepričati, če je prič normalno ustvarjen, z ozirom na po-vedano in z ozirom na ponavljanje, ni ver-jeten. Lahko se vveda ugovarja, kakor je povdarjal prvi sodnik, da se dejanje ni zgo-dilo javno. Toda zakon v § 516 kaz. zak. ne poudarja, da se mora nespodobno de-ja-nje samo izvršiti javno, temveč zadostuje, da je dejanje, četudi samo ni bilo javno, imelo za posledico javno pohujšanje.

Tako obsodba okrožnega sodišča v No-vem mestu. Mi-k temu dostavljamo samo to, da tega „strammdeutsch“ duhovnika Reu-erja Nemcem prav iz srca — privoščimo!

Razne vesti.

Ljubavna afera ruskega diplomata. Dose-danji ruski poslanik v Pekingu Korostovce se je nenadoma vrnil v Petrograd in se ne vrne več na svoje mesto, ampak bo kazensko prestavljen v Lizbono. Oficijalno se sicer razglaša, da je zapustil Peking le radi tega, ker mu ni ugajalo podnebje. Toda stvar ima čiste drugo ozadje. Beg poslanika Korosto-veca je v zvezi z begom hčerke francoskega poštnega šefa v Pekingu, Pirdija. Deklica je stara 16 let in je bila diplomatova družab-

je pekla vest, da na tihem občuduje satano-vega odposlanca.

„Zdaj,“ je dejal Nostradamus prijazno, „je treba, da odidete vsi.“

Ubogali so točno. Mož, ki je raje uka-zoval, ni bil kralj. Bil je pooblaščenec skriv-nostnih sil, ki poveljujejo kraljem. Nostrada-mus in Dauphin sta ostala sama . . .

„Recite mi, ponovite mi še enkrat, da ostanem živ!“ je prosil Franc goreče.

„Živeli boste,“ je dejal Nostadamus, lo-tevaje se z vnemo svojega dela.

„In, pravite, da sem zatrupljen?“

„Zatrupljeni ste. Čutil sem sinoči, da hočejo nekoga zatrupiti, a nisem mogel za-znati, kdo je tisti ki mora umreti.“

„Čutili ste!“ je zajecjal Franc in vztre-petal v grozi in občudovanja.

„Gotovo,“ je povzel Nostradamus.

„Poizkušal sem celo odvrniti zastruplje-valca od njegove nakane . . . A ni se mi po-sređilo.“

„Saj ste bili v temnici, kakor pravijo!“

„Da, prikljenjen za obe dve nogi.“

„Pa ste izkušali . . .“

„Preprečite zločin; tako je.“

Dauphin je čutil, da ga pretresa mrz-do mozga. Čudstvo nadnaravne groze je ve-

LISTEK.

Nostradamus.

Šesto poglavje.

Pot k Skrivnosti.

I.

Marija poklicana.

Dauphin je zakričal tako strašno in pre-sunljivo, da so se vrata mahoma odprla in se je soba napolnila z ljudmi.

„Ven!“ je zarjul Franc. „Ven, vsi!“

„Rešenje!“ so vskliknili plemenitaši, po-gabljuje v svoji radosti na pokorščino. Hvala Bogu! Čudeš se je zgodil! . . .“

Spričo tega izbruha odkritosrčne rado-sti se je Franc nasmehnil. Navzoči pa so obkolili jetnika, ki je sedel pri mizi in na-glo pisal nekaj. Ko je bil Nostradamus go-tov, je vstal. Krog se je umaknil. Groza občudovanja, strmenje, vsa čuvstva so se zr-calila na obrazih. Zabili so Dauphinovo po-velje, zabili etiketo, spoštljivosti in vse; le ena resničnost jih je prevzemala: čudo, ki se je bilo zgodilo!

„Gospoda“, je povzel Dauphin, „pustite naju sama ako je vaša resnična želja, da

nica. S časomase je med obema razvilo ljubavno razmerje, katerega sadovi so se kmalu pokazali. Poslanik Korostovec je radi tega oblekel svojo ljubljeno v kitajsko obleko in pobegnil. Za beg je naročil posebni vlak in se takoj odpeljal v Tientsin. To je očeta deklice tako razburilo, da je šel z revolverjem za njima na zasledovanje. V Tiensinu je bil posebni vlak na intervencijo francoskega konzula ustavljen in preiskan. Toda Korostovec je še v pravem času pobegnil, deklica pa je zbežala v Taku. Konečno jo je zasačil oče v mestu Čifu in jo odpeljal domov. Korostovec je svoj beg nadaljeval in prišel v Mukden, kjer ga je vzel v zaščito ruski konzul. Tu je bil nekaj časa skrit, nakar se je odpeljal v Petrograd. V Pekingju je vzbudila vsa afera velikansko senzacijo in že sedaj je gotovo, da bo Korostovec odpuščen iz službe.

* **Požar v tovarni za parkete.** V sušilnici parketne tovarne Preimesberger v Gniglu pri Salzburgu je nastal, najbrže ker so se vneli plini, požar, ki je v kratkem zavzel velike dimenzije. Gasilci so vsled silne vročine silno trpeli; mnogo gasilcev je vsled ognja nevarno poškodovanih.

* **Francoska akademija in Noblove nagrade.** Ker je dobil Noblove literarno nagrado pesnik Maeterlink, so bili člani francoske akademije celo razžaljeni, posebno Marcel Prevost, ki je bil za Lottija. Akademiki so razžaljeni, ker se je ignoriral njihov sklep.

* **Gospa, ki je poročila svojo prijateljico.** Iz Berlina se poroča: V zadnji številki medicinskega lista poroča dr. Hirschfeld o ne navadno čudnem slučaju. Neka 20-letna berlinska dama ima na zunaj popolnoma ženski stas, njeno obnašanje in tudi glas sta pa popolnoma moška. Preiskava je dognala, da gre za možko bitje, nakar so zdravniki dovolili, da se vpiše za možkega. Mlada dama je bila tega tako vesela, da se je še isti teden poročila z neko svojo prijateljico.

Slovensko gledališče v Trstu.

Včeraj popoldne davala se tretič v repertoarja Strausova opereta »Valčkov čar«. Občinstva je prihitelo lepo število. Priznanja je bila deležna naša subretka g.ca Janova.

Veselo novo leto

želi

čitateljem »Jutra«

Uredništvo in upravništvo

»Jutra«.

jalo vanj iz vsega, kar mu je odgovarjal ta neznanec. Toda v Francevi duši se je razvnela tudi neodoljiva radovednost... Izvedeti, kdo je ta človek, izvedeti za vsako ceno, makar če bi bilo to njegova smrt. In predvsem, izvedeti, kdo je zamislil zločin, kdo ga je izvršil! Vrgel se je skoraj iz postelje. Bil je blede kakor prt, in zobje so mu rožljali.

Zajecljal je:

»Rotim vas pri vsegamogočnem Bogu, rotim vas, povejte mi, ali ste duh pekla ali poslanec nebeški...«

»Moja narava je človeška,« je odgovoril Nostradamus žalostno. »Plakal sem kakor vsi ljudje in še plakam. Ali ni to tisto, po čemer se spoznajo ljudje?«

Nadaljeval je svoj posel, mešal tekočine in kahal zelišča na ognju. Dolgo ga je gledal Franc molče. Trepetal je. Nostradamus je skomiznil z ramami, rekoč:

»Nikarite se bati!«

Tisti hip je strah izginil iz Franceve duše. Toda radovednost ga je prijela še huje, da bi izvedel morilčevo ime.

»Pravite,« je povzel z gotovejšim glasom, »da so me zastрупili?«

»Kakor hitro sem pogledal vaš obraz, vaš vrat, vaši trepalnice in ustnice, sam spo-

Vsem velecenjenim svojim naročnikom in znancem želi

Srečno in veselo Novo leto

ter se priporoča najtopleje za nadaljnio naklonjenost

Davorin Rovšek

fotografski zavod

Srečno in veselo Novo leto želi

vsem cenj. svojim naročnikom ter se priporoča za nadaljnio naklonjenost zahvaljujoč se za dosedanje cenj. zaupanje

IVAN BLAŽIČ

mestni dimnikarski mojster
Ljubljana, Sv. Petra cesta 53.

Veselo in Srečno
NOVO LETO

želi vsem znancem, prijateljem in cenjenim odjemalcem
PETER MATELIČ,
posredovalna pisarna, snaženje stanovanj in oken in reklamno podjetje.

Srečno in veselo
Novo leto

vošči

vsem prijateljem in znancem

I. MARCHIOTTI

znal strup. Opisano je že zdavnaj v knjigi »O rabi strupov...«

»Da. In ta strup ne prizanesi nikoli. V vsej Evropi nas je mogoče deset, ki poznamo njegov proti strup. A dovolj je, da sem jaz eden izmed teh desetih. Kakor hitro izpijete pijačo, ki jo pripravljam, ste oti.«

»In pravite,« je povzel princ, »da ste sinoči spoznali tistega, ki me je zastрупil?«

»Ne. Zaznal sem zločin. Izvedel sem, bil sem opozorjen, da hočejo nekoga zastрупiti. Nič več. Toda zdaj vem ime tistega, ki vas je zastрупil.«

»Veste ga?« je zarohnel Dauphin in si otel s pistom znoj, ki mu je curljal po licu. Nostradamus je prekinil svoje delo, približal se princu in mu dejal:

»Vem ga. In vem tudi, da ga hočete vi izvedeti!«

»Da! Oh, da!«

»Ali hočete?... Zares?«

»Kolnem se pri svoji duši! Hočem!«

Nostradamus se je zamislil. Čuden smehljaj je skrivil njegove ustnice. In zamrmral je.

»Da. Po pravici gre, da spoznate ime zastрупljevalca. Vedite torej, da sem sinoči, ko sem zaznal, da hočejo nekoga zastрупiti, zaklical zločincu v svarilo. In, vedite, imenoval sem ga *Kajna*...«

P. n. gostom, prijateljem in znancem kličeva srečno in veselo novo leto!

Pri tej priliki se vsem posetnikom hotela »Bellevue« za izkazano zaupanje ob času najinega vodstva najprisrečnejše zahvaljujeva, ter prosiva za nadaljnio naklonjenost najini restavraciji v Ljubljani Sodna ulica 6.

Z udanim spoštovanjem
Augustin in Poldka Zajec.

Več hiš z gostilnami po jako ugodnih cenah. — Natančna pojasnila pri

F. MATELIČU

LJUBLJANA — ŠKOFJA ULICA.

Kdor išče ali oddaja kako

službo,

kdor hoče kaj

kupiti ali prodati,

doseže to najlozje, ako

inserira

v Malih oglasih »Jutra«. Za besedo se plača

samo 5 vinarjev.

Na mesečne obroke.

Sukno in obleke za gospode, obleke in perilo za dame, preproge, zavese in druge slične predmete

KOLLMANN, Ljubljana,

Sodnijska ulica 4.

Izdavatelj, glavni in odgovorni urednik **Milan Plut.**
Tiska Tiskarna Dolenc (Fjan Polič) v Trstu.

Franc je planil kvišku na svojem ležišču; bil je bledejši nego prej, ko se je boril s smrtno...

»Kajna!« je zarjul. »Ah!... Potem... potem... je... oh!...«

»Neznano mi je bilo, koga hočejo zastрупiti. In tudi tega, kdo hoče storiti to strašno dejanje, nisem vedel. Toda vedel sem, da zadnji morilec ime Kajna... in tako sem ga imenoval.«

»Kajna! Kajna, ki je umoril svojega... brata!...«

»Rekli ste! je dejal Nostradamus z vzvišeno in strasno preprostostjo.

In marno je nadaljeval svoje delo.

»Henrik!« je zajecljal Franc, groze pijan. »Zastрупil me je moj lastni brat!... Kajna!...«

Nič več nista govorila. Čas je mineval. V zvoniku kardinalske palače je udarilo enajst. Ta hip se je Nostradamus približal Dauphinu v roki je držal drobno steklenico s tekočino smaragdnozeleno barve. Franc je željno iztegnil roko.

»Ne,« je rekel Nostradamus rahlo. — »Trebaja, da se ta tekočina ohladi in koncentrira. Vsaj eno uro mora ostati nedotaknjena.«

Kmetiska posojilnica

r. z. z n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov.

4 $\frac{1}{0}$ / $\frac{2}{0}$

Ljubljanske okolice

v Ljubljani

brez vsakršnega odbitka.

Popolnoma varno naložen denar.

Rezervni zaklad: nad pol milijona.

M. RAVTAR

delikatesna trgovina in vinarna

Ljubljana — Jurčičev trg št. 3

priporoča svojo veliko zalogo raznih

jestvin, finih namiznih
in desertnih vin, likerjev, ko-
njaka in šampanjca

Export kranjskih klobas.

Slav. društvom posebno nizke cene.
Za veselice dam blago tudi v komisijsko
prodajo.

— Številka telefona 291. —

Priporoča se za vsa v svojo stroko
spadajoča dela

J. ZAMLJEN

čevljarški mojster

v LJUBLJANI

Sodnijska ulica št. 3.

Dobe se tudi izgotovljena obuvala.

Izdeluje prave gorske in telov. čevlje.

40 klavirjev in harmonijev

dvornih tvrdk:

Bösendorfer, Czapka, Heitzmann, Stelzhammer, Stingl in Hörügl

nudim slavnemu občinstvu na vpogled in izbiro. Ker sem izključno edini zastopnik
na Kranjskem zgoraj omenjenih dvornih tvrdk, svarim vsakogar pred nakupom event.
falzifikatov. Vsakdo kupi pri meni za najmanjše obroke (K 18.—) najboljši instrument.

Najcenejša izposojevalnica. — Točna postrežba. — Violine od 5 K naprej. —
Vse glasbeno orodje in muzikalije v velikanski zalogi. — Uглаševanja in popravila
vseh glasbil.

ALFONZ BREZNIK c. kr. izvedenec in učitelj „Glasb. Mat.“

Ljubljana — Kongresni trg števil. 15.

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine. -- Lastna
tovarna ur v Švici. Tovarniška znamka **IKO**

H. SUTTNER, Ljubljana

Mestni trg. - FILIALKA Sv. Petra cesta. - Telefon št. 273

Sprejema zavarovanje človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Ves čisti dobiček se razdeljuje zavarovancem; dosedaj se ga je izplačalo K 2.495.719

„SLAVIJA“

— vzajemno zavarovalna banka v Pragi —

Reserve in fondi K 54.000.000. — Izplačane odškodnine in kapitalije K 109.356.860-58.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.

Pisarne so v lastni bančni hiši.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal in okenskih plošč. Škode ocenjuje takoj in najkulantneje. — Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in obecnokoristne namene.

Del. glavica K. 8.000.000. **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad K. 800.000

Stritarjeva ulica števil. 2 (lastna hiša)

Promese za bližnja žrebanja:

Promese kreditnih srečk à K 26.—	Žrebanje dne 2. januarja 1912	Glavni dobitok K 300.000.—
Promese srečk za uravnavo Donave à K 16.—	Žrebanje dne 2. januarja 1912	Glavni dobitok K 120.000.—
Promese ljubljanskih srečk a K. 10.—	Žrebanje dne 2. januarja 1912	Glavni dobitok K 50.000.—
Promese zemljiških srečk II. em. à K 6.—	Žrebanje dne 2. januarja 1912	Glavni dobitok K 100.000.—

Vse 4 promese skupaj K 58.—

Podružnice v Spletju, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 $\frac{1}{2}$ %.